

**ACATISTUL ȘI VIAȚA
SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR**

(26 OCTOMBRIE)

- ❖ ACATISTUL SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR PG. 2 – 11

- ❖ VIAȚA SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR PG. 12 - 22

ACATISTUL

SFÂNTULUI MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

(26 OCTOMBRIE)

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le împlinești, Vistierul bunătăților și dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi, și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluiește (de trei ori), Slavă..., și acum...

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie împărăția Ta, fie voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele, dă-ne-o nouă astăzi și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase Fiul lui Dumnezeu miluiește-ne pe noi. Amin

Troparul, glasul al 3-lea

Mare apărător te-a aflat întru primejdii lumea, purtătorule de chinuri, pe tine cel ce ai biruit pe păgâni. Deci precum mândria lui Lie ai surpat și la luptă îndrăzneț ai făcut pe Nestor, așa Sfinte Dimitrie, pe Hristos Dumnezeu roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Condacul 1

Învățătorului dreptslăvitoarei credințe celei întru Hristos, surpătorului și rușinatorului păgânătății, Izvorătorului de mir, Marelui Mucenic Dimitrie, ostașul cel adevărat al lui Hristos, care s-a arătat Bisericii ca un soare și mare apărător credincioșilor, toți acum cântări de mulțumire și laude din suflet cu dorire aducându-i să-i cântăm: Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Icosul 1

Credința adevărată învățând-o, Mucenice Dimitrie, de la părinții tăi, ai viețuit pe pământ prin darul lui Dumnezeu ca un înger, luminat mărturisind și învățând pe toți apoi cu milostenii, cu neîncetate rugăciuni și cu chinuri. Pentru care noi aducem ție aceste cântări de laudă:

Bucură-te, că tu ca un înger pe pământ ai viețuit;
Bucură-te, că luminat pe Hristos ai mărturisit;
Bucură-te, că din părinți binecredincioși ai răsărit;
Bucură-te, că dreapta credință până la sfârșit o ai păzit;
Bucură-te, că prin postire și rugăciuni neconținute, îngerilor te-ai asemănat;
Bucură-te, că prin faceri de bine și lacrimi, pe demoni i-ai înfricoșat;
Bucură-te, nemuritoare odraslă a cetății Tesalonicului;
Bucură-te, reazem neclintit al Iliricului;
Bucură-te, săditorule al creștinătății;
Bucură-te, dezdăcinătorule al păgânătății;
Bucură-te, că întru primejdii lumii ești mare apărător;
Bucură-te, că celor ce cu credință năzuiesc la tine le ești gata folositor;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 2

Auzind împăratul Maximian că părintele tău, mucenice al lui Hristos, a murit și socotind a te trage pe tine la un gând cu el, ți-a dat dregătoria de proconsul, iar tu de ai și primit, însă cu înțelepciunea cea dată ție de sus, pricepând măiestriile lui, ai rămas cu darul lui Dumnezeu neprins de dânsese, cântând: Aliluia!

Icosul 2

Mucenice de trei ori fericite, n-ai voit a te supune poruncii împăratului de a ucide pe toți cei ce se închinau numelui lui Iisus, cel răstignit, ci mai vârtos luminat L-ai mărturisit pe El. Și că alt Pavel pe toți ai învățat sfânta credință, iar multă închinare la idoli, cea fără de Dumnezeu, ai dezdăcinat-o. Pentru aceea vrednic ești a auzi de la noi acestea:

Bucură-te, că afară de Dumnezeu, n-ai ales mai mult;
Bucură-te, că voinței împăratului nu te-ai supus;

Bucură-te, că pe Dumnezeu cel adevărat L-ai mărturisit luminat;
Bucură-te, că trupul tău vitejește nu l-ai cruțat;
Bucură-te, că tu credința cea în Iisus Hristos o ai mărturisit;
Bucură-te, că pe vrăjmașii Crucii i-ai biruit;
Bucură-te, că locuitorilor Tesalonicului alt Pavel te-ai arătat;
Bucură-te, că pe ei credința cea în Hristos i-ai învățat;
Bucură-te, că cinstea tiranului împărat o ai batjocorit;
Bucură-te, că de sfaturile lui te-ai lepădat;
Bucură-te, că de darurile lui te-ai îngreșat;
Bucură-te, că plată pentru dreapta credință de sus ai luat;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 3

Plin fiind de darul lui Dumnezeu, Mucenice Dimitrie, care te lumina și te înțelepțea prin fapte bune, ca pe o scară mergând din putere în putere, viteaz ostaș te-ai arătat al cerescului Împărat, Iisus. Netemându-te de neputinciosul împărat pământesc, Împăratului Hristos cu mare glas ai cântat: Aliluia!

Icosul 3

Râvnind, ai râvnit pentru dreapta credință a lui Hristos, pe care o aveai pururea în inima ta, răbdătorule de chinuri. Și, mai înainte de a veni Maximian în Tesalonic, ai încredințat averea ta slugii tale Lupu, ca să o împartă la săraci, iar tu, sfinte, prin rugăciuni și post, te-ai gătit spre nevoie, stând în îndrăzneată cugetare; pentru aceea îți zicem:

Bucură-te, că momirea împăratului întru nimic o ai socotit;
Bucură-te, că luminat ai mărturisit tuturor un Dumnezeu în Sfânta Treime;
Bucură-te, că de credința părinților tăi tare te-ai ținut;
Bucură-te, că a fi hulită credința cea dreaptă n-ai îngăduit;
Bucură-te, că bună pildă cetățenilor Tesalonicului te-ai făcut;
Bucură-te, că neșădăria sufletului bine o ai chibzuit;
Bucură-te, că adevărata credință o ai înălțat;
Bucură-te, că necredința de tot o ai nimicit;
Bucură-te, că bogăția ta întru nimic o ai socotit;
Bucură-te, că toată averea la săraci o ai împărțit;
Bucură-te, de obște folositor și ajutor;
Bucură-te, apărătorule pentru mine atât de trebuitor;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 4

Fiind înștiințat împăratul de credința ta, viteazule mărturisitor, a venit în Tesalonic, înaintea căruia stând, cu îndrăzneală ai mărturisit pe Hristos, Dumnezeu adevărat; iar mulțimea de zei cea păgânească o ai ocărât, de care el foarte mâniindu-se, a poruncit să te închidă în temniță, unde intrând tu, cuvios suflet, ai cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 4

Foc arzător având în sufletul tău, fericite Mucenice Dimitrie, pentru dragostea Celui dorit al tău, întru nimic socotind chinurile, întărit de darul Lui, vesel ai intrat în temniță, șezând ca într-o cămară luminoasă, rugându-te și cântând psalmi; pentru care de la noi auzi acestea:

Bucură-te, că ai fost împuternicit cu darul lui Hristos;
Bucură-te, că pe cei vrăjmași, cu răbdare i-ai biruit;
Bucură-te, că pentru Hristos în temniță ai fost dat;
Bucură-te, că pe diavolul l-ai înfiorat;
Bucură-te, că temnița ție cămară luminoasă s-a arătat;
Bucură-te, că în ea, cu cântări și doxologii pe Dumnezeu ai lăudat;
Bucură-te, că, îngrădindu-te cu semnul Crucii, pe scorpie ai călcat;
Bucură-te, că ea călcată fiind, nevătămat ai rămas;
Bucură-te, că ai urât dregătoria pământească ce ți s-a încredințat de împăratul pământesc;
Bucură-te, că cereasca ostășie ai îndrăgit;
Bucură-te, că părinților tăi prin rugăciuni ai fost dat;
Bucură-te, că toată cetatea s-a bucurat de nașterea ta;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 5

Păgânul împărat, îndeletnicindu-se cu jocuri în arene, mulți din creștini erau uciși de către un om, puternic luptător, anume Lie, din neamul vandalilor; această fărădelege nesuferind-o creștinul Nestor, tânăr aprins de râvnă, a alergat la tine în temniță, spunându-ți și cerând binecuvântare și rugăciuni ca să-l poată birui; iar tu, Sfinte Mucenice, nădejde având în Cel ce te întărea pe tine, însemnându-l cu semnul Crucii, i-ai zis: „du-te, că pe Lie vei birui și pentru Hristos vei mărturisi”, cântând împreună: Aliluia!

Icosul 5

Tânărul Nestor, nădejde în Dumnezeu având prin tine, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, îndată alergând la acea priveliște, cu mare glas a strigat: O, Lie, vino să ne luptăm amândoi; iar împăratul văzându-l tinerel și frumos, chemându-l la sine i-a zis: „Nu vezi pe câți a omorât Lie?”, momindu-l cu făgăduința de a-l trage la un gând cu dânsul. Iar el nevrând a strigat: „Dumnezeul

lui Dimitrie, ajută-mi!” Şi îndată s-a apucat cu Lie la luptă, şi aruncându-l în suliţele cele ascuţite, l-a dat la amară moarte, şi aşa s-a plinit proorocia ta, Sfinte; pentru care te întâmpinăm cu aceste laude:

Bucură-te, că mândria lui Lie ai surpat;
Bucură-te, că pe Nestor cu Lie a se lupta l-ai îndemnat;
Bucură-te, că prin semnul Crucii ai zis că-l va birui;
Bucură-te, că la amară moarte l-ai dat;
Bucură-te, că tânărul Nestor, reazem tare în Hristos şi în ale tale rugăciuni a avut;
Bucură-te, că de nădejdea sa n-a fost lipsit;
Bucură-te, că proorocia ta, Sfinte, s-a plinit;
Bucură-te, că şi Nestor pe Hristos a mărturisit;
Bucură-te, că el la momirile împăratului nu s-a supus;
Bucură-te, că şi lui cunună frumoasă la ceruri i-ai arvunit;
Bucură-te, că din porunca împăratului, de Marcian capul i s-a tăiat;
Bucură-te, că sufletul lui la ceruri cu mucenicii s-a numărat;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 6

Fiind înştiinţat nebunul împărat, cum că tu, Mucenice Dimitrie, ai fost pricinuitoare pierzării lui Lie, s-a mâhnit foarte, mai mult decât ar fi căzut din împărăţia sa, şi îndată a poruncit ostaşilor, ca asemenea cu suliţele să fii străpuns; iar tu, vrednicule de laudă, aşteptai cugetând la bunătăţile ce aveai a le dobândi şi cântând lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 6

Şezând tu în temniţă, viteazule mucenice, a căutat spre tine Domnul de sus, cercetându-te prin îngerul Lui, care ţi s-a arătat cu o preafrumoasă cunună din rai, întru lumină mare, pe care punând-o pe capul tău, ţi-a zis: pace ție, pătimitorule al lui Hristos, Dimitrie; îmbărbătează-te, întăreşte-te şi biruieşte pe vrăjmaşii tăi; iar tu, Sfinte, ai răspuns; mă bucur întru Domnul şi mă veselesc întru Dumnezeu, Mântuitorul meu; aprins de dragostea Lui, doreai a-ţi vărsa pentru Dânsul sângele tău, pentru care noi te laudăm aşa:

Bucură-te, că şezând în temniţă, tu vesel te-ai arătat;
Bucură-te, că Hristos din ceruri spre tine a căutat;
Bucură-te, că cercetare de la El prin îngeri ai primit;
Bucură-te, căci cu frumoasă cunună din rai întru lumină mare la tine a venit;
Bucură-te, că vederea îngerului mult te-a bucurat;
Bucură-te, că el capul cu cunună ţi-a încununat;

Bucură-te, că primind cununa, din inimă ai mulțumit;
Bucură-te, că pe vrăjmașul foarte mult l-ai scârbit;
Bucură-te, că pace, îmbărbătare și întărire prin înger ai luat;
Bucură-te, că prin răbdare întemeietor dreptei credințe te-ai arătat;
Bucură-te, că întru dânsul bucurându-te te-ai veselit;
Bucură-te, că pentru Dânsul sângele a-ți vărsa ai dorit;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 7

Începând a se lumina de ziuă, au intrat ostașii în temniță la tine, mare mucenice, aflându-te stând vesel la rugăciune, și îndată au început a te străpunge cu sulițele; iar tu, nevoitorule, cu suflet viteaz ai ridicat mâna dreaptă, împungându-te întâia suliță în coastă, închipuind astfel patima lui Hristos, Domnul tău, Cel cu sulița împuns; în mâinile Lui ți-ai dat sfântul tău suflet, cântând: Aliluia!

Icosul 7

Cumplit și fără cruțare, ostașii au străpuns trupul tău, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, Mare Mucenice, încât pământul s-a roșit cu sângele tău, făcându-te priveriște îngerilor și oamenilor; iar tu, rugându-te din adâncul inimii, ai rămas până la sfârșit cu mulțumire răbdând și neclintit din dreapta credință; pentru care primește de la noi acestea:

Bucură-te, că intrând ostașii în temniță, vesel te-au aflat stând la rugăciune;
Bucură-te, că îndată au început cu sulițele a te străpunge;
Bucură-te, căci cu suflet viteaz mâna dreaptă ai ridicat;
Bucură-te, că întâia suliță coasta ta a străpuns;
Bucură-te, că patima lui Hristos, Domnul tău, ai închipuit;
Bucură-te, că împungere în coastă ca și El ai primit;
Bucură-te, că pământul cu sângele tău s-a roșit;
Bucură-te, că priveriște îngerilor și oamenilor te-ai făcut;
Bucură-te, că sulițele vesel le-ai răbdat;
Bucură-te, că prin ele sufletul tău în mâinile lui Dumnezeu l-ai dat;
Bucură-te, că tare ca un diamant te-ai arătat;
Bucură-te, că până la sfârșit, mulțumind din adâncul inimii, te-ai rugat;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 8

Mucenice de trei ori fericite, dându-ți sfântul suflet în mâinile Domnului tău, Căruia cu credință ai slujit, te-ai dus să petreci în locașurile cele cerești, împreună cu cetele mucenicilor; trupul tău aruncat fără de cinste zăcea la pământ, iar oarecare din credincioși noaptea mergând l-au luat și

I-au îngropat, cântând toți lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 8

După îngroparea trupului tău, credincioasa ta slugă Lupu, spre semnul dragostei, luând haina și inelul muiate în sângele tău, sfinte, multe feluri de boli prin ele se tămăduiau și duhurile cele necurate se goneau; de care minune înștiințându-se tot Tesalonicul, necredinciosul împărat Maximian a poruncit ca și pe fericitul Lupu să-l prindă și să-i taie capul; și așa sluga cea bună după stăpânul său, adică după tine, Sfinte Dimitrie, s-a dus la Domnul; pentru care noi îți cântăm așa:

Bucură-te, că trupul tău străpuns fiind a rămas jos;
Bucură-te, că Iisus creștetul tău l-a încununat frumos;
Bucură-te, că nevoița ta cea mucenicească acum ai săvârșit;
Bucură-te, căci cu mucenicii în locașurile cerești ești preamărit;
Bucură-te, că de la pământ la cele cerești te-ai ridicat;
Bucură-te, căci cu mucenicii dimpreună te-ai numărat;
Bucură-te, că lui Lupu, credincioasa ta slugă, haina și inelul tău i-ai dat;
Bucură-te, că prin ele felurite boli ai vindecat;
Bucură-te, că și lui din porunca lui Maximian capul i s-a tăiat;
Bucură-te, că el, după tine, stăpânul său, a urmat;
Bucură-te, cel ce credincioșilor ești izvor de minuni nedeșertat;
Bucură-te, că demonilor ești rană anevoie de vindecat;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 9

Deasupra mormântului tău, sfinte, fiind zidită o biserică mică, în care se săvârșeau multe minuni și felurite vindecări bolnavilor se dă, un boier credincios, anume Leontie, din părțile Iliricului, de boală grea fiind cuprins, a fost adus și pus fiind unde sfintele tale moaște erau în pământ ascunse, îndată a dobândit tămăduire, sculându-se sănătos; pentru care, mulțumind lui Dumnezeu și pe tine, Sfinte Mucenice Dimitrie, preamărindu-te, a cântat: Aliluia!

Icosul 9

Vrând vindecatul boier Leontie a zidi o biserică mare și frumoasă, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, spre semn de mulțumire, risipind pe cea mai mică, a început a săpa șanțurile spre temelie. Dar, o minune! A aflat sfintele tale moaște întregi și nestrucate, curgând din ele mir binemirositor, unde, adunându-se poporul, cu bucurie scoțându-le din pământ, mulțime nenumărată de bolnavi se tămăduia; iar Leontie, plin de veselie, ridicând degrab la acel loc biserică frumoasă și minunată, într-înșea a pus cinstitele tale moaște, în raclă de mult preț; deci,

bucurându-ne și noi de aceasta, grăim către tine așa:

Bucură-te, că pe Leontie de boală grea l-ai vindecat;
Bucură-te, că el spre mulțumire biserică în numele tău a ridicat;
Bucură-te, că tu har de a face minuni de la Dumnezeu ai luat;
Bucură-te, că trupul tău iarăși nouă l-ai dat;
Bucură-te, că îndată ce din pământ s-a ivit, mir de bună mireasmă la toți a tins;
Bucură-te, că pe mulți de felurite boli i-ai izbăvit;
Bucură-te, că înăuntrul bisericii cu cinste de preoți s-a așezat;
Bucură-te, căci credincioșii de aceasta s-au bucurat;
Bucură-te, că întregi sfintele tale moaște se păzesc;
Bucură-te, că cei ce pătimesc și cu credință năzuiesc la ele, se tămăduiesc;
Bucură-te, vas de mir neîmputinat și de felurite boli vindecător;
Bucură-te, că pentru toți ești de daruri împărțitor;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 10

Binecredinciosul Leontie, voind a se întoarce la Iliric, a vrut să ia o parte din sfintele tale moaște, ca și acolo în patria sa să zidească o biserică în numele tău, Sfinte; iar tu, arătându-te, l-ai certat, ca să nu îndrăznească a lua ceva, iar el luând numai giulgiul muiat în sângele tău și o parte din lucrurile de aur, în raclă de aur le-a pus și, ducându-se, a cântat lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 10

Minuni multe făcând tu, sfinte, prin giulgiul tău, lui Leontie arătându-te pe cale, l-ai izbăvit de furtuna ce-l amenința când trecea cu ai săi râul Istrul, zicându-i să ia racla cu giulgiul în mâinile sale și să nu se teamă; asemenea și tuturor celor ce năzuiesc cu credință la tine le ești de obște folositor și grabnic ajutor; pentru care-ți cântăm așa:

Bucură-te, că pe Leontie, ce din sfintele tale moaște a vrut să ia, l-ai certat;
Bucură-te, că giulgiul muiat în sângele tău, spre mângâierea lui l-ai dat;
Bucură-te, că de furtuna ce-l amenința, arătându-te, l-ai izbăvit;
Bucură-te, căci cu giulgiul râul fără vătămare l-a trecut;
Bucură-te, că el, sosind la Sirmion, în biserica ce zidise ție, acest odor a dat;
Bucură-te, că și acolo de minuni și tămăduiri mulți s-au îndulcit;
Bucură-te, că pe Marian, eparhul Iliricului, de boală grea l-ai tămăduit;
Bucură-te, că pe unul ce era îndrăcit l-ai izbăvit;
Bucură-te, că pe altul de scurgerea de sânge l-ai izbăvit;
Bucură-te, că foametea ce era în cetatea ta o ai potolit;

Bucură-te, că pe locuitorii ei, din primejdia ce-i amenința, i-ai izbăvit;
Bucură-te, că celor ce vindeau grâu, arătându-te aievea, le-ai poruncit să înoate spre Tesalonic;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 11

Sfeșnic cu totul luminos fiind cinstitele tale moaște, Izvorătorule de mir, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, așezat în mijlocul bisericii, luminează pe toți cei ce cu credință năzuiesc la ele. Pentru aceea de un asemenea dar să nu ne lipsești și pe noi, Sfinte, cei ce cu dragoste ne aflăm stând înaintea sfintei tale icoane; cu multă smerenie închinându-ne, cerem a fi feriți de orice potrivnice întâmplări, iar mai ales de înfricoșătoarea groază a cutremurului și a ne învăța să cântăm lui Dumnezeu, dimpreună cu tine: Aliluia!

Icosul 11

Evlaviosul împărat Iustinian a trimis în Tesalonic bărbați cinstiți să ia o parte din sfintele moaște, spre sfințirea bisericii pe care din nou o zidise. Acolo ajungând ei și de racla ta apropiindu-se, o, minune! Deodată a ieșit foc și scânteii de văpaie spre toți slobozind un glas din foc înfricoșător a zis: „Stați și nu îndrăzniți”; iar ei, spăimântați, de frică au căzut și întorcându-se au spus împăratului cele ce s-au făcut, aducând întru mirare pe toți; pentru care te laudăm așa:

Bucură-te, că foc și scânteii de văpaie din racla sfintelor tale moaște s-au văzut;
Bucură-te, că minunea aceasta pe mulți i-a îngrozit;
Bucură-te, că în vis lui Onisifor, aprinzătorului de lumini, te-ai arătat;
Bucură-te, că fapta sa, cu iubire de oameni, o ai mustrat;
Bucură-te, că ai poruncit lui să părăsească fapta sa și să se pocăiască;
Bucură-te, că pe el l-ai făcut a se rușina, trezindu-se din somn;
Bucură-te, că a doua oară iarăși aievea l-ai mustrat;
Bucură-te, că de glasul tău ca de un tunet la pământ zăcea ca un mort;
Bucură-te, că venindu-și el întru sine, singur a mărturisit fapta sa;
Bucură-te, că spăimântându-l, singur a spus tuturor mustrarea ta;
Bucură-te, căci cu minunile tale pe popor ai preaveselit;
Bucură-te, că vrei ca toți să se mântuiască de la Dumnezeu;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 12

Stând înaintea lui Hristos, Cel ce te-a întărit spre pătimire, prealăudate Mare Mucenice Dimitrie, de la Dânsul dar ai luat a vindeca pe toți de patimile sufletești și trupești; rugămu-ne deci ție, Sfinte, ca cel ce ai îndrăzneală multă, nu înceta a mijloci sufletească mântuire nouă, celor ce cinstim a ta pomenire și cântăm neîncetat: Aliluia!

Icosul 12

Cu cântări cinstim pomenirea ta, fericim chinurile tale și îndelungă răbdarea ta, mărim și laudăm minunile tale, vitejia și bărbăția ta cea nebiruită; bine te cuvântăm ca pe un mare ajutor și păzitor lumii, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie, și din inimă grăim ție acestea:

Bucură-te, că pe episcopul cel prins de barbari l-ai slobozit;
Bucură-te, că pe el la cetatea ta Tesalonic l-ai povățuit;
Bucură-te, că pe cele două fecioare, ce au cusut chipul tău, le-ai izbăvit;
Bucură-te, că pe răpitorul lor l-ai batjocorit;
Bucură-te, că degrabă le-ai adus pe ele, dimpreună cu chipul, la biserica din Tesalonic;
Bucură-te, că acel chip înaintea altarului spre lauda ta s-a pus;
Bucură-te, că văzându-se ele deșteptate lângă mormântul tău s-au bucurat;
Bucură-te, că cei adunați acolo, pentru minune au săltat;
Bucură-te, că de multe ori cetatea ta de năvălirea barbarilor o ai izbăvit;
Bucură-te, că pe mulți din robia barbarilor i-ai slobozit;
Bucură-te, că dimpreună cu îngerii ești vorbitor;
Bucură-te, că tuturor de obște către Stăpânul ne ești mijlocitor;
Bucură-te, Izvorătorule de mir, Mare Mucenice Dimitrie!

Condacul 13

O, răbdătorule de chinuri al lui Hristos, Izvorătorule de mir, Sfinte Mare Mucenice Dimitrie, această a noastră netrebnică rugăciune, ce aducem ție acum cu umilință, primește-o, și de bolile sufletești și trupești și de vrăjmașii cei văzuți și nevăzuți, cu rugăciunile tale cele bine primite către Dumnezeu, ne păzește, ca împreună cu tine în veacul ce va să fie, să cântăm Lui: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Apoi iarăși se zice Icosul cel dintâi: Credința adevărată... și Condacul întâi: Învățătorului dreptslăvitoarei credințe... și se face otpustul.

Sursă:

<http://www.doxologia.ro/acetist/acetistul-sfantului-mare-mucenic-dimitrie-izvatorul-de-mir>

VIAȚA SFÂNTULUI

MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR

(26 OCTOMBRIE)

Sfântul și marele mucenic Dimitrie s-a născut în cetatea Tesalonic, în a doua jumătate a secolului al III-lea, din părinți de neam bun și dreptcredincioși. Tatăl lui era conducătorul cetății Tesalonicului, crezând în taină în Domnul nostru Iisus Hristos și slujind Lui. Dar nu îndrăznea să mărturisească preasfânt numele Lui, căci atunci era mare prigoană asupra creștinilor din partea împăraților păgâni. Temându-se de groaznica prigonire a nelegiuitorilor, ținea ascuns în sine mărgăritarul cel de mult preț al credinței lui Hristos. El avea în palatul său o cămară ascunsă de rugăciune, în care erau două sfinte icoane, împodobite cu aur și cu pietre scumpe: una a Mântuitorului nostru Iisus Hristos, iar altă a Preasfintei Sale Maici, Fecioara Maria, înaintea căreia întotdeauna aprindea candela și aducea tămâie și se ruga împreună cu soția sa cea de o credință, adevăratului Dumnezeu, Cel ce locuiește întru cei de sus, Fiului Său Unul născut și Fecioarei Maria cea preanevinovată. Era milostiv cu cei săraci și aducea mari faceri de bine celor ce aveau trebuință. Dar nu avea fii și pentru această era în mare mâhnire și se ruga împreună cu soția sa lui Dumnezeu stăruitor, ca să le dea moștenitori casei lor.

După multă vreme au fost auziți, pentru că, aducându-și aminte Cel Preaînalt de rugăciunile și

de milosteniile lor, le-a dat lor un fiu, pe acest sfânt și vrednic de pomenire Dimitrie, la a cărui naștere s-a veselit tot Tesalonicul împreună cu conducătorul lor, care a dat la toată cetatea, dar mai ales săracilor, un mare ospăț, mulțumind lui Dumnezeu pentru că a ascultat rugăciunea sa. Încă din fragedă vârstă, ca să poată cunoaște și să înțeleagă adevărul, l-au dus părinții în camera lor de rugăciune și, arătându-i sfintele icoane, i-au zis: „*Aceasta este icoana adevăratului Dumnezeu, Care a făcut cerul și pământul și aceasta este icoana Preasfintei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu* “. Deci, l-au învățat sfânta credință, spunându-i toate cele ce luminează cunoștința despre Domnul nostru Iisus Hristos, precum și toate cele privitoare la deșertăciunea necuraților zei păgâni și a idolilor neînsuflețiți. Iar Dimitrie a cunoscut adevărul din cuvintele părinților săi, dar mai ales din darul lui Dumnezeu, care începuse a lucra înrânsul. El cu tot sufletul a crezut în Dumnezeu și, închinându-se sfintelor icoane, le-a sărutat cu evlavie. Părinții lui, chemând în taină un preot și pe câțiva creștini, prieteni ai lor, în acea ascunsă câmară de rugăciune, au botezat pe fiul lor în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Primind Sfântul Botez, Sf. Dimitrie a învățat cu amănuntul Legea lui Dumnezeu. El creștea cu anii și cu înțelepciunea, mergând cu faptele bune ca pe o scară, din putere în putere, și era în el darul lui Dumnezeu care îl luminează și îl înțelepțește. După ce a ajuns la vârsta cea desăvârșită, părinții lui s-au dus din vremelnica viață, lăsându-l pe Sfântul Dimitrie moștenitor nu numai al averilor, ci și al faptelor lor celor bune.

Auzind atunci împăratul Maximian despre moartea conducătorului Tesalonicului, a chemat la dânsul pe fiul acestuia, pe Sfântul Dimitrie, și, văzându-i înțelepciunea și vitejia în război, l-a făcut dregător și i-a încredințat lui Tesalonicul, zicându-i: „*Păzește patria ta și s-o cureți de necurații creștini, ucigându-i pe toți cei care cheamă numele lui Iisus Hristos Cel răstignit* “. Sfântul Dimitrie, luând de la împărat dregătoria, a mers la Tesalonic, unde a fost primit cu mare cinste de cetățeni și îndată a început a mărturisi înaintea tuturor numele lui Iisus Hristos, pe care îl preamărea, și îi învăța pe toți credința. El a devenit pentru tesaloniceni un alt Apostol Pavel, aducându-i pe ei la cunoștința adevăratului Dumnezeu și dezlăcuind închinarea la idoli. Apoi, nu după multă vreme, s-a făcut cunoscut împăratului Maximian că dregătorul Dimitrie este creștin și pe mulți îi aducea la credința sa, lucru pe care auzindu-l împăratul s-a mâniat foarte tare.

Întorcându-se atunci de la războiul pe care l-a purtat cu sciții și cu sarmații, pe care i-a supus

sub stăpânirea împărăției Romei și venind biruitor, a făcut din cetate în cetate praznice și jertfe idolești, apoi a venit și în Tesalonic.

Dimitrie, încă înaintea venirii împăratului în Tesalonic, a încredințat toată averea sa unui credincios slujitor al său, pe care îl chema Lupu, și l-a trimis cu toată bogăția ce rămăsese de la părinții lui, aurul, argintul, pietrele de mare preț și hainele să le împartă în grabă la săraci, zicând: *„Împarte bogăția cea pământescă, ca să căutăm pe cea cerească “*. Iar el s-a pus la rugăciune și post, pregătindu-se pentru a primi cununa cea mucenicească. Împăratul a întrebat dacă sunt adevărate cele auzite despre Dimitrie. Iar Sfântul Dimitrie, stând înaintea împăratului, cu mare îndrăzneală a mărturisit că el este creștin și a defăimat închinarea cea păgânească la idoli. Atunci împăratul a poruncit să fie dus nu în temnița cea de obște, ci într-un loc mai defăimat, într-o baie mare și veche, care era aproape de palatele unde ședea împăratul. L-au pus, deci, pe sfânt în cămarile acelei băi, care era adâncă și în care, intrând el, se ruga, grăind ca David: *„Dumnezeule, spre ajutorul meu ia aminte, Doamne, ca să îmi ajuți mie grăbește, că Tu ești răbdarea mea Doamne, Doamne, nădejdea mea din tinerețile mele. Spre Tine m-am întărit din pântece, din sânul maicii mele, Tu ești acoperitorul meu până ce voi fi. Pentru aceasta se va veseli gura mea, când voi cânta ție și limba mea toată ziua va învăța dreptatea Ta “*(cf. Psalm 69, 70).

Sfântul Dimitrie ședea acolo în temniță ca într-o cameră luminoasă, cântând și slăvind pe Dumnezeu. Apoi sfântul a văzut o scorpie înaintea sa, care voia să-l muște de picior; iar el, însemnându-se cu semnul Crucii și după ce a zis: *„În numele lui Hristos Care a zis să călcăm peste șerpi și peste scorpii și peste toată puterea vrăjmașului “*, a călcat peste scorpia aceea. Stând astfel în temniță, a fost cercetat de îngerul lui Dumnezeu care i s-a arătat într-o lumină mare, cu o preafrumoasă cunună din Rai, și i-a zis lui: *„Pace ție, pătimitorule al lui Hristos, Dimitrie! Îmbărbătează-te și te întărește și biruiește pe vrăjmașii tăi “*. Zicându-i acestea, i-a pus cunună pe cap. Iar sfântul a răspuns: *„Mă bucur întru Domnul și mă veselesc întru Dumnezeu, Mântuitorul meu “*. Și sfântul se aprindea cu inima către dragostea lui Dumnezeu, voind să-și verse cu osârdie sângele pentru Dânsul.

În acea vreme, împăratul se îndeletnicea cu jocuri publice și cu priveshti; pentru că împărații

elinilor, în vremea de demult, aveau obiceiul ca atunci când intrau într-o cetate să pună pe oameni să se lupte, aruncau pietre și săreau, apoi aruncau cu sulițe la semn și se luptau cu pumnul. Acest fel de lupte se numeau pentatlon și cei care ar fi biruit în aceste cinci lupte primeau daruri de la împărat. Împăratul a vrut să vadă aceste cinci feluri de lupte și s-a așezat la un loc înalt ca să-i vadă pe luptători, între care era și vestitul Lie, din neamul vandalilor. Acesta era înalt cu trupul, puternic și înfricoșat la chip. Împăratul se bucura, văzând cum acel Lie se lupta cu oamenii cei viteji și îi ucidea, aruncându-i de sus în sulițe. Mai era acolo și tânărul creștin Nestor, cunoscut Sfântului Dimitrie. Acela, văzând pe Lie că ucide pe mulți și mai ales că îi pierde pe creștini fără cruțare, s-a aprins de râvnă și, vrând să se lupte cu Lie, a alergat la Sfântul Dimitrie care era în temniță și i-a spus lui despre luptătorul Lie că a ucis mulțime de creștini. Nestor a cerut de la dânsul binecuvântare și rugăciuni, ca să-l poată birui pe acel nemilostiv ucigaș de oameni. Sfântul Dimitrie, însemnându-l pe el cu semnul Sfintei Cruci, i-a zis: *„Du-te și pe Lie vei birui și pe Hristos vei mărturisii!”*. Apoi, Nestor a alergat în acel loc și cu mare glas a strigat: *„O, Lie! Vino să ne luptăm amândoi!”*. Împăratul, șezând la loc înalt și privind pe oameni luptându-se, dacă a văzut pe Nestor tânăr și frumos la față, fiind cam de douăzeci de ani, l-a chemat la dânsul și i-a zis: *„Tinere, pentru ce nu-ți cruți viața ta? Oare nu vezi pe câți i-a biruit Lie și cât sânge a vărsat? Nu îți este milă de frumusețea și de tinerețea ta? Dacă ești sărac, vino să te îmbogățesc, numai nu te duce să te lupți cu Lie, că o să-ți pierzi viața”*. A răspuns Nestor: *„Împărate, eu sărac nu sunt, nici nu vreau să-mi pierd viața, ci vreau să mă lupt cu Lie și să-l biruiesc”*.

Acestea zicându-le, strigă: *„Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!”* Apoi a început să se lupte cu potrivnicul, pe care, trântindu-l jos în sulițele cele ascuțite, l-a omorât. Împăratul s-a mâhnit foarte tare de pierderea lui Lie, mai mult decât dacă ar fi căzut el din împărăția sa. Chemând la el pe Nestor, i-a zis: *„Tinere, cu ce farmece l-ai biruit pe Lie? El a omorât atâția oameni mai puternici decât tine și tu cum l-ai omorât?”*. Sfântul Nestor a răspuns: *„Împărate, eu nu am biruit pe Lie cu farmece, ci cu puterea lui Hristos, adevăratul Dumnezeu, am făcut aceasta”*. Acestea dacă le-a auzit păgânul împărat, s-a mâniat foarte tare și a poruncit unui boier, pe care îl chema Marchian, să-l scoată pe Nestor afară, dincolo de poarta cea de aur, și să-i taie capul. În acest chip s-a săvârșit Sfântul Nestor, după cuvântul Sfântului Dimitrie.

Nu s-a mângâiat împăratul pentru pierderea lui Lie, căci toată ziua și toată noaptea era mâhnit.

Apoi, aflând că Dimitrie a fost pricinuitorul morții lui Lie, împăratul a poruncit să-lucidă cu sulite: „Precum Lie a fost aruncat în sulite de Nestor și a murit, așa și Dimitrie să fie străpuns cu sulitele, ca de aceeași moarte să moară cel care a pricinuit moartea iubitului meu Lie “. Dar s-a înșelat nebunul împărat, socotind că sfinții mor cu aceeași moarte ca și păcătoșii, pentru că moartea păcătoșilor este cumplită, iar moartea sfinților este cinstită înaintea Domnului.

Începând a se lumina de ziuă, în ziua de douăzeci și șase a lunii octombrie, au intrat ostașii în temniță și, găsindu-l pe Sfântul Dimitrie stând la rugăciune, l-au împuns cu sulite. Întâia sulită l-a împuns în coasta dreaptă, în locul în care a fost împuns și Hristos pe cruce. Căci sfântul, cum a văzut pe ostași, singur a ridicat mâna dreaptă și aceștia l-au împuns. Astfel, închipuind patima lui Hristos Domnul, Cel împuns cu sulita, sfântul și-a dat în mâinile Lui cinstitul său suflet. Iar trupul lui care zăcea pe pământ fără cinste, mergând noaptea un creștin, l-a luat în taină și l-a îngropat.

Când Sfântul Dimitrie a fost străpuns de sulite în temniță de către ostași, era de față și credinciosul său slujitor, cel pomenit mai înainte, Lupu. Acela a luat haina stăpânului său cea înmuiată în sânge. La fel și inelul lui l-a înmuiat în sânge și multe minuni făcea cu haina și cu inelul, tămăduind toate bolile și gonind duhurile cele viclene, încât s-a dus vestea minunilor prin tot Tesalonicul și toți bolnavii alergau la dânsul. Aflând despre acestea, Maximian a poruncit ca să-l prindă pe fericitul Lupu și să-i taie capul. Și astfel, sluga cea bună și credincioasă a sfântului s-a dus la Domnul după stăpânul său, adică după Sfântul Dimitrie, căci unde este stăpânul, acolo trebuie să fie și sluga lui.

Deasupra mormântului Sfântului Dimitrie s-a zidit mai apoi o biserică mică, în care se săvârșeau multe minuni și bolnavii primeau tămăduire. Atunci, un boier din cei mari, slăvit și credincios, din părțile Iliricului, pe nume Leontie, fiind cuprins de o boală grea și nevindecabilă, a alergat cu credință la Sfântul Mare Mucenic Dimitrie. Când au ajuns la biserica sfântului, slugile acestui boier l-au așezat în acel loc unde se aflau moaștele mucenicului și îndată acesta a primit tămăduire și s-a sculat sănătos, mulțumind lui Dumnezeu și preamărind pe Sfântul Dimitrie, plăcutul Lui. Îndată Leontie a vrut să zidească sfântului o biserică mare și frumoasă în semn de mulțumire. Dărâmând biserica cea mică, când s-a pus temelia celeilalte biserici, au fost găsite

moaștele Sfântului și Marelui Mucenic Dimitrie întregi și nestrucate, din care au izvorât mir frumos mirositor și a umplut toată cetatea de bună mireasmă. Apoi s-a adunat tot poporul și cu bucurie au luat din pământ moaștele sfântului și s-a tămăduit mulțime de bolnavi, prin ungerea cu mirul care izvora. Leontie, bucurându-se nu atât pentru sănătatea sa, cât pentru aflarea sfintelor moaște, degrabă a săvârșit lucrul pe care îl începuse și a ridicat în acel loc o biserică preafrumoasă în numele Sfântului Mare Mucenic Dimitrie. Într-însa a pus cinstitele lui moaște, într-o raclă ferecată cu aur și împodobită cu pietre de mare preț. Apoi, cumpărând sate și vii, le-a dat bisericii spre întreținerea celor ce slujeau în ea. Întorcându-se la locul său, Leontie a vrut să ia cu sine o parte din moaștele sfântului, ca să zidească o biserică și în patria sa. Dar sfântul, arătându-i-se în vis, i-a zis să nu îndrăznească a lua ceva din moaștele lui. Atunci el a luat numai giulgiul cel înmuiat în sângele sfântului și, punându-l în racla de aur, a plecat. Multe minuni s-au făcut pe cale cu acel giulgiu, prin puterea rugăciunilor sfântului, căci trecând el un râu mare și foarte tulburat de o furtună, pentru care era cuprins de mare frică, i s-a arătat Sfântul Mucenic Dimitrie, zicându-i: „Racla cu giulgiul ia-o în mâinile tale și nu te teme “. Astfel făcând el, a reușit să treacă împreună cu însoțitorii săi, fără primejdie, râul acela. Ajungând în patria sa a zidit o preafrumoasă biserică în cinstea sfântului mucenic. În această biserică s-a vindecat Marin, eparhul Iliricului, care era plin de răni din cap și până la picioare. De asemenea, au mai fost tămăduiți unul căruia îi curgea sânge din nări și unul îndrăcit a fost izbăvit și multe alte minuni se săvârșeau acolo cu ajutorul sfântului. Însă multe minuni se făceau și în Tesalonic, acolo unde se aflau moaștele lui cele sfinte.

Apoi a fost o foamete mare în Tesalonic, încât mureau oamenii din pricina lipsei de hrană. Sfântul Mucenic Dimitrie, nesuferind să vadă oamenii din cetatea sa pierind de foame, s-a arătat pe mare corăbierilor, înconjurând limanurile, adăposturile și ostroavele, apoi a poruncit corăbierilor care duceau grâu să meargă în Tesalonic. Astfel a izbăvit cetatea sa de foamete.

Când drept-credinciosul împărat Justinian a zidit o preafrumoasă biserică în Constantinopol, în numele înțelepciunii lui Dumnezeu, Biserica Sfânta Sofia, a trimis în Tesalonic bărbați cinstiți ca să aducă de acolo o parte din moaștele Sfântului Mucenic Dimitrie, pentru împodobirea și sfințirea acelei biserici noi. Ajungând trimișii la Tesalonic și apropiindu-se de cinstită raclă a sfântului, deodată a ieșit foc din raclă, dogorind pe toți și un glas înfricoșător din acel foc zicea: „Să nu îndrăzniți “. Toți cei ce erau acolo au căzut de frică la pământ și, luând numai țărână din

acel loc, s-au dus la împărat. Spunându-i cele ce s-au petrecut, s-au mirat toți de cele ce au auzit. Iar țărâna luată de la mormântul sfântului mucenic au dat-o jumătate împăratului, iar cealaltă jumătate au pus-o în camera unde se păstrau vasele bisericii.

Altădată un tânăr, pe care îl chema Onisifor, era rânduit la biserica Sfântului Dimitrie să aprindă lumânările și să îngrijească candelile. Acela, fiind îndemnat de diavol, fura lumânările și le vindea în taină și își făcea câștig necinstit. Iar sfântul, nesuferind un lucru rău ca acesta ce se făcea în biserica lui, i s-a arătat în vis lui Onisifor, și fapta cea rea a lui a muștrătat-o cu iubire de oameni, zicându-i: „*Frate Onisifore, nu-mi este plăcut lucrul pe care îl faci tu, că furi lumânările și faci pagubă celor ce le aduc, dar mai ales ție. Că celui ce face unele ca acestea îi crește osândirea. Deci lasă-te de aceste apucături rele și te pocăiește* “. Onisifor, sculându-se din somn, s-a rușinat de fapta sa și se temea. Dar după o vreme a uitat învățătura mucenicului și a luat iarăși obiceiul său cel rău de a fura lumânările. Odată, unul din dreptcredincioșii cetățeni, sculându-se foarte de dimineață, a venit la biserică și a adus niște lumânări foarte mari pe care, aprinzându-le, le-a dus la mormântul Sfântului Mucenic Dimitrie, apoi, rugându-se, s-a dus. Iar Onisifor, mergând spre acele lumânări, și-a întins mâna să le ia și îndată a auzit un glas din mormântul sfântului mucenic, zicându-i: „Iarăși faci același lucru rău? “. Onisifor, fiind lovit de acest glas, a căzut la pământ și zăcea ca un mort, până ce a venit unul din clerici care l-a ridicat, uimit de spaimă. Apoi, abia venindu-și în fire, și-a mărturisit înaintea tuturor păcatul și le-a povestit despre arătarea cea dintâi a sfântului în vis, cât și despre a doua muștrare a mucenicului și toți s-au înspăimântat auzind acestea.

De multe ori Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a izbăvit cetatea Tesalonicului de năvălirea și de asuprirea barbarilor. În vremea împăratului Mavrachie, fiind război cu arabii și cetatea Tesalonicului fiind înconjurată și bătută tare de barbari, atunci era în cetate un om temător de Dumnezeu și foarte îmbunătățit, care se numea Ilustrie. Acesta, venind noaptea în biserica Marelui Mucenic Dimitrie, fiind în pridvor, se rugă cu toată tăria lui Dumnezeu și purtătorului de chinuri al lui Hristos pentru apărarea cetății sale și i s-a făcut o vedenie înfricoșătoare. A văzut doi tineri luminați, ca unii din cei ce stau înaintea feței împăratului, venind în biserica sfântului. Aceia erau îngerii lui Dumnezeu în fața cărora s-au deschis ușile singure și ei au intrat înăuntru. Apoi a intrat și Ilustrie după dâșii, vrând să vadă ce va fi. Iar cei ce intraseră, cu glas mare au zis: „*Unde este stăpânul cel ce locuiește aici?* “. Și iată, s-a arătat alt tânăr, ca un slujitor, zicând:

„Ce aveți cu el? “. Iar ei au zis: „Domnul ne-a trimis la dânsul ca să-i spunem un cuvânt “. Iar slujitorul, arătând spre mormântul sfântului, a zis: „Aici este “. Iar ei au zis slujitorului: „Spune-i despre noi “. Și mergând, slujitorul a ridicat perdeaua și a ieșit Sfântul Dimitrie în întâmpinarea lor cu acel chip precum era zugrăvit pe icoană. Era luminat ca soarele, încât nu-i era cu putință lui Ilustrie să privească la dânsul, ci tremura de frică, văzând ceea ce se petrecea. Apoi, cei ce au venit l-au sărutat pe Sfântul Dimitrie, iar el a grăit către dânșii: „Vă mulțumesc, dar pentru ce ați venit la mine? “. Iar cei ce veniseră au răspuns: „Stăpânul ne-a trimis la sfinția ta, poruncindu-ți ca să-ți lași cetatea și să mergi la Dânsul, vrând ca să o dea vrăjmașilor “. Acestea auzindu-le mucenicul, a lăcrimat, plecându-și capul. Iar slujitorul zicea către cei ce au venit: „Dacă aș fi știut că venirea voastră îmi aduce întristare, nu aș fi spus Stăpânului meu de voi “. Apoi Sfântul Mucenic Dimitrie a început a grăi: „Oare așa voiește Domnul și Stăpânul tuturor ca această cetate, pe care a răscumpărat-o cu sânge, să o dea în mâna vrăjmașilor, celor ce nu-L cunosc și nu cred întrânsul, nici nu cinstesc numele cel sfânt al Lui? “. Iar cei ce veniseră i-au răspuns: „De nu ar fi voit așa Stăpânul nostru, nu ne-ar fi trimis pe noi la sfinția ta “.

Iar el le-a zis: „Mergeți, fraților, să spuneți Stăpânului meu că așa zice Dimitrie, robul Său: «Știu îndurările Tale, iubitorule de oameni, Stăpâne, Doamne, care covârșesc păcatele noastre, încât chiar fărădelegile a toată lumea nu biruie milostivirea Ta. Tu pentru păcatele noastre ți-ai vărsat Sângele Tău și ți-ai pus sufletul pentru noi. Deci arată-ți mila Ta și spre această cetate și să nu poruncești să o las. De vreme ce m-ai pus pe mine de strajă cetății acesteia, ție mă voi asemăna, Stăpânul meu, căci îmi voi pune sufletul pentru cetățeni. Și de vor pieri aceștia, să pier și eu cu dânșii. Dar să nu pierzi, Doamne, cetatea în care se pomenește numele Tău cel sfânt, căci cu toate că a greșit poporul Tău, totuși nu s-a depărtat de la Tine și Tu singur ești Dumnezeu celor ce se pocăiesc» “. Apoi l-au întrebat cei ce veniseră: „Așa să răspundem din partea Ta Domnului Care ne-a trimis pe noi? “. A zis Dimitrie: „Da, fraților, așa să-l spuneți. Pentru că știu că nu până în sfârșit se va iuți, nici în veac se va mânia “. Acestea zicându-le, a intrat în mormânt și s-a închis în sfințita raclă. Iar cei ce au vorbit cu dânsul s-au făcut nevăzuți. Toate acestea Ilustrie le-a văzut și le-a auzit în vedenia aceea, apoi, sfârșindu-se vedenia, și-a venit în fire. Și se minuna foarte tare și, căzând la pământ, a mulțumit sfântului pentru că are grijă de cetate și roagă pe Stăpânul să nu fie dați în mâinile vrăjmașilor lor.

Iar a doua zi a spus toate acestea poporului și-l întărea spre vitejeasca împotrivire asupra

vrăjmașilor. Auzind acestea, cu lacrimi strigau către Dumnezeu, cerând milă, iar pe Sfântul Mucenic Dimitrie îl chemau ca să le fie întotdeauna în ajutor, după cum și până atunci s-au păzit prin apărarea lui. Deci, îndată s-au dus vrăjmașii de la zidurile cetății cu rușine, neputând să ia cetatea cea păzită de marele plăcut al lui Dumnezeu și s-au întors fără biruință în ale lor. Astfel își apăra cetatea sa Sfântul Mucenic Dimitrie.

Apoi pe mulți i-a eliberat din robia barbarilor, căci arătându-i-se unui episcop care era prins de barbari și legat, l-a dezlegat de legături și l-a dus până la Tesalonic. După aceea, năvălind barbarii în hotarele Tesalonicului și robind mulți oameni dimprejurul cetății, au luat pe două fecioare frumoase și, ducându-le în pământul lor, le-au dăruit stăpânitorului. Amândouă erau iscusite la lucrul gherghefului, făcând în cusături tot felul de flori și de pomi, păsări, fiare și chipuri omenești. Înștiințându-se stăpânitorul de meșteșugul lor, le-a zis: *„Am auzit că în pământul vostru este un Dumnezeu mare, anume Dimitrie, și face multe minuni. Deci să-mi coaseți pe pânză curată chipul aceluia, ca și eu să mă închin lui “*. Iar fecioarele i-au zis: *„Dimitrie nu este Dumnezeu, ci mare slugă a lui Dumnezeu și ajutor al creștinilor. Noi nu îndrăznim a face aceasta, stăpânitorule, pentru că știm că nu voiești ca să-l cinstești, ci să-l batjocorești “*. Iar stăpânitorul a zis: *„În mâinile mele este viața și moartea voastră, alegeți voi ce voiți: sau să faceți ceea ce vă poruncesc și să fiți vii, sau dacă nu împliniți porunca, să muriți îndată “*. Iar ele, de frica morții, au început să coasă pe o pânză subțire chipul Sfântului Mucenic Dimitrie. Sosind ziua sfinteii lui pomeniri, au terminat de cusut chipul mucenicului și noaptea, șezând fecioarele la gherghef, s-au plecat peste chipul acela și au început să plângă, zicând: *„Să nu te mânii pe noi, mucenice al lui Hristos, pentru că știm că nelegiuitul stăpânitor are să batjocorească sfântul tău chip. Să știi că noi nu am voit să închipuim sfânta ta față, dar fără de voie am făcut aceasta, temându-ne de moartea cea cumplită “*. Astfel plângând deasupra chipului, au adormit. Și precum, odată, îngerul a luat pe Avacum, așa și Sfântul Dimitrie, luând pe acele fecioare împreună cu chipul său, le-a dus în acea noapte în Tesalonic, când era praznicul său, și le-a pus în biserică lângă mormânt, pe când se săvârșea privegherea de toată noaptea.

Poporul, văzând această minune, s-a mirat, iar fecioarele acelea, deșteptându-se, au strigat: *„Slavă lui Dumnezeu! Dar unde ne aflăm? “*. Și li se părea că sunt în vis. Apoi, cunoscând cu adevărat că sunt în Tesalonic și văzând mormântul sfântului și mult popor stând în biserică, cu

mare glas au mulțumit izbăvitorului lor, Sfântului Mucenic Dimitrie și toate cele întâmplate le-au spus tuturor. Și s-au bucurat tesalonicenii de această minune preaslăvită și au prăznuit cu bucurie ziua Sfântului Dimitrie, iar chipul cel cusut l-au pus înaintea altarului.

Și pe episcopul afrorilor (pe care îi socotesc elinii mutați din Fenicia), care fiind rob de către barbari l-a izbăvit, arătându-i-se sfântul și slobozindu-l din legăturile ce avea împrejur, l-a îndreptat până la Tesalonic. Iar dacă s-a dus episcopul în Africa, a zidit o biserică Marelui Mucenic Dimitrie, silindu-se încă să-i facă și un chivot și un amvon, iar sfântul neîntârziind, ci arătându-se episcopului în vis, i-a zis: *"la aminte, corabia ce a sosit acum la liman a adus marmore câte îți trebuie, și din acelea să iei pentru acea trebuință"*; deci vorbind episcopul cu corăbierul și neizbutind, i s-a arătat iarăși sfântul și i-a zis: *"Ca la vârful corăbiei zăceau marmorele"*, spunându-le tot anume cum și în ce fel de formă erau și cum că le cumpăraseră pe numele fratelui său și împreună mucenicului Victor, și cum că acela i le-a dăruit acum fiind pentru el altele la Constantinopol de i s-a împlinit trebuința și să spună aievea corăbierului în acest chip, ca așa îl va pleca și le va lua, precum a și fost. În cetatea Tesalonicului a potolit foametea și moartea ce era, înconjurând pe la limanuri și arătându-se corăbierilor, le-a poruncit să pornească cu corăbiile cu bucate acolo degrab, arătându-se atunci și aievea, de-l vedeau corăbierii cu ochii și mergea sfântul departe înaintea corăbiilor, umblând pe mare.

Iar diavolul cel ce pururea pizmuiește cele bune, a ispitit oarecând să dea marea cetate a Tesalonicului în mâinile vrăjmașilor în acest chip: a uneltit ca să ardă chivotul sfântului în biserică, și aprinzându-se biserica de ardea, a sosit și neamul cel fără de omenie al slăvinilor, și a ascuns oastea puțin în lături de la cetate. Iar poporul strângându-se ca să stingă focul, cel ce era purtător de grijă de lucrurile cele sfinte ale bisericii, văzând ca argintul sicriului se topise de curgea pe pământ, s-a temut să nu se facă vreun jaf, să piară argintul de popor, deci striga cu glas mare zicând: "O, prietenilor și fraților, vrăjmașii au împresurat cetatea și au început a sfărâma zidurile" și se meșteșugea el cu cuvântul lui ca să risipească mulțimea oamenilor și să nu jefuiască argintul, căci sfântul dăduse insuflarea aceasta. Crezând cuvântul aceluia, precum și era de crezut și pornindu-se toți numaidecât la ziduri au aflat pe vrăjmași punând scările la ziduri și măiestriile cele de stricăciunea cetății și pe cei ce dăduseră năvală asupra cetății numai puțin decât focul; deci chemând pe sfântul în ajutor, i-au alungat. Iar după ce s-a stins și focul, păzitorul acela al bisericii, a spus către toți minunea, zicând: Ca strigarea aceea ce făcuse, nu era doar că știa el ceva de venirea vrăjmașilor, ci numai pentru paza sfântului, ca să nu se jefuiască argintul de popor. Care este arătată la cei chibzuiți, care știu socoti lucrurile și cunosc dumnezeieștile rânduieli, ca cu pronia sfântului întorcând la capul vrăjmașului meșteșugurile lui, se tămădui răul cu rău, căci cu aprinderea focului a ațâțat poporul și cu stingerea l-a întărit, iar

cu glasul cel de mântuire, care s-a dat din dumnezeiască insuflare păzitorul bisericii le-a strigat și fiind poporul înfierbântat a mântuit și zidul și cetatea foarte ușor.

Multe alte minuni a făcut sfântul până în zilele noastre, spre slava lui Dumnezeu în Treime lăudat, Căruia se cuvine cinste, mulțumire și închinăciune de la toată făptura, în vecii vecilor. Amin.

Surse:

<http://www.doxologia.ro/vietile-sfintilor/viata-sfantului-mare-mucenic-dimitrie-izvoratorul-de-mir>

<http://www.crestinortodox.ro/sarbatori/sfantul-dimitrie-izvoratorul-mir/>

http://www.bisericamehala.ro/Pagina/Afisare/Sf_Mare_Mucenic_Dimitrie